

sygn. akt II Ca 371/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta

Sędziowie - SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Skarbu Państwa -(...)Policji w

B.

z udziałem S. B.

o likwidację niepodjętego depozytu

na skutek apelacji uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z

dnia 5 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt: II Ns 1458/13

postanawia:

oddalić apelację.

sygn. akt: II Ca 371/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Skarb Państwa – (...)Policji w B. wniósł o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu w postaci broni bojowej typu pistolet marki B., mod. (...), kaliber (...)mm, numer (...), numer lufy (...) wraz z magazynkami w ilości 2 sztuk oraz amunicją bojową kaliber (...) mm w ilości 76 sztuk, wskazując, że wykonał wszystkie należące do niego obowiązki wynikające z przechowywania depozytu, a określone brzmieniem ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów.

Uczestnik S. B. w odpowiedzi na wniosek domagał się jego oddalenia podnosząc, iż zmierza on do bezpodstawnego pozbawienia go prawa własności. Wskazał, że nie miał możliwości zadysponowania depozytem, albowiem nikt nie był zainteresowany nabyciem od niego powyższej broni. Zakwestionował również zasadność cofnięcia mu pozwolenia na broń.

Postanowieniem z dnia 5 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt(...)Policji dotyczących cofnięcia uczestnikowi pozwolenia na broń oraz akt sprawy o sygn. II K 245/08 Sądu Rejonowego w Świeciu (punkt 1), stwierdził likwidację niepodjętego depozytu uczestnika w postaci broni palnej bojowej typu pistolet marki B., mod.(...), kaliber (...)mm, numer (...), numer lufy (...) wraz z magazynkami w

liczbie 2 sztuk oraz amunicją bojową kaliber(...) mm w liczbie 76 sztuk, poprzez przejście prawa do tego depozytu na rzecz Skarbu Państwa (punkt 2) oraz kosztami tego postępowania obciążył uczestnika i nakazał pobrać od S. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 40 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, od których uiszczenia zwolniony był wnioskodawca (punkt 3).

Na wstępie swoich rozważań Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na treść art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów, po czym wskazał, że kognicja sądu w sprawie o likwidację niepodjętego depozytu jest ograniczona do ustalenia czy osoba uprawniona do depozytu została prawidłowo wezwana do jego odbioru oraz czy upłynął termin do odbioru świadczenia z depozytu. Nie podlegają natomiast badaniu okoliczności, które legły u podstaw wyrażenia przez sąd zezwolenia na złożenie świadczenia do depozytu sądowego, względnie – przejścia przedmiotu do depozytu przez legitymowany szczególnymi przepisami organ.

Realizując powyższe założenia Sąd stwierdził, że wnioskodawca prawidłowo wykonał obowiązki wynikające z przepisów ustawy. Analiza dokumentów załączonych do wniosku wskazuje jednoznacznie, iż w dniu 18 sierpnia 2009 r. uczestnikowi osobiście doręczono wezwanie do zadysponowania w terminie trzyletnim depozytem na rzecz organu lub osoby posiadającej uprawnienia do posiadania broni pouczając o skutkach niewykonania tej powinności. Niewątpliwie z dniem 18 sierpnia 2012 r. upłynął okres trzyletni liczony od doręczenia powyższego wezwania zainteresowanemu, w trakcie którego mogło nastąpić skuteczne rozdysonowanie przedmiotem. Okolicznościom tym uczestnik nie zaprzeczał.

Odnosząc się do twierdzeń przytaczanych przez uczestnika Sąd Rejonowy zaznaczył, że nie jest władny badać zasadności, czy też prawidłowości ostatecznej decyzji administracyjnej o cofnięciu mu pozwolenia na broń. Dokonanej przez inne organy, czy też sądy, oceny prawnej w tym aspekcie nie można skutecznie kwestionować w niniejszym postępowaniu, czego następstwem było oddalenie wniosków dowodowych uczestnika.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy orzekł jak w punkcie 1 i 2 postanowienia. O kosztach postępowania Sąd orzekł natomiast na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł uczestnik, zarzucając Sądowi pierwszej instancji rażące naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego. Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu uczestnik ponownie przywołał okoliczności podnoszone w toku sprawy. Zakwestionował również stanowisko Sądu Rejonowego, że w niniejszym postępowaniu nie można badać podstaw cofnięcia pozwolenia na broń.

Wnioskodawca w odpowiedzi na apelację uczestnika wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy w oparciu o dokonane ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy w całości akceptuje, prawidłowo uznał, że przesłanki warunkujące likwidację niepodjętego depozytu w postaci opisanej we wniosku broni bojowej i amunicji, określone przepisami ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. 2006 r. Nr 208, poz. 1537 ze zm.), zaistniały w niniejszej sprawie. Wskazać bowiem należy, że uczestnik w terminie 3 lat od dnia doręczenia mu, jako uprawnionemu, wezwania do odbioru depozytu wraz z pouczeniem go o skutkach niezastosowania się do tego wezwania (art. 6 ust 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy), nie podjął przedmiotowego depozytu. Bierność uczestnika w tym zakresie skutkowałą przejściem z mocy prawa zdeponowanej broni i amunicji na własność Skarbu Państwa z dniem następnym po upływie powyższego terminu, co Sąd pierwszej instancji w oparciu o art. 4 ust. 1 ustawy jedynie deklaratoryjnie stwierdził zaskarżonym orzeczeniem.

Podzielić należy stanowisko Sądu pierwszej instancji, że wyłącznie fakt wystąpienia wyżej określonych przesłanek mógł być przedmiotem badania złożonego w niniejszej sprawie wniosku. Zatem twierdzenia zawarte w apelacji, które w głównej mierze stanowią powtórzenie argumentacji uczestnika przywołanej w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, nie mogły skutkować podważeniem zaskarżonego orzeczenia, albowiem nie odnoszą się one do wymogów likwidacji niepodjętego depozytu, których zaistnienie nie było przez niego kwestionowane. Tym samym zasadność ostatecznej decyzji administracyjnej dotyczącej odebrania uczestnikowi pozwolenia na broń nie mogła być w niniejszej sprawie analizowana. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się zresztą, że decyzja taka, póki nie zostanie skutecznie podważona we właściwym postępowaniu, jest wiążąca dla sądu powszechnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.01.2012 r., V CSK 51/11, LEX nr 1129972; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.07.2010 r., LEX nr 603427). Podobnie bez wpływu na zaistnienie przesłanek warunkujących likwidację niepodjętego depozytu miał przebieg sprawy karnej prowadzonej przeciwko uczestnikowi. W niniejszym postępowaniu nie ma również znaczenia okoliczność, że uczestnik nie mógł znaleźć osoby zainteresowanej nabyciem przedmiotu znajdującego się w depozycie. Pamiętać bowiem należy, że miał on wystarczająco dużo czasu na podjęcie niezbędnych czynności, które uchroniłyby przed przejściem zdeponowanej broni i amunicji na własność Skarbu Państwa z mocy samej ustawy. Wszystkie te twierdzenia, z racji wyżej przytoczonych wywodów, nie mogły skutkować uwzględnieniem złożonego środka odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację uczestnika jako niezasadną.